

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. április 1.
(vasárnap)

Horváth Géza

KIRÁLYOD-E?

1.

Lekció: Máté 21,1-11

Alapige: Zakariás 9,9

*Örvendj nagyon, Sion leánya,
ujjongj, Jeruzsálem leánya!
Királyod érkezik hozzád,
aki igaz és diadalmas,
alázatos, és számáron ül,
számárcsikó hátán.*

Imádkozzunk!

Urunk, hálásan köszönjük, hogy ebbe a szép ünnepkörbe léphettünk. Virágvasárnap délelőttjén áldunk és dicsőítünk téged, hogy minden ígéreted igaz, és minden cselekedeted hűség.

Áldunk, hogy nem felejtkeztél el rólunk, hogy egyenesen a kereszt felé mentél, hogy eleget tegyél Atyád igazságának, nekünk pedig ideajándékozhasd a te szentségedet és igazságodat. Segíts most felülemelkedni földi dolgainkon, hogy az örökkévaló kincseket szemlélhessük.

Kérünk, ragyogtasd fel most nekünk királyi voltod nagyságát, mert az a nagy bajunk, hogy nehezen akarunk engedelmeskedni neked. Kiskirályok szeretnénk lenni mások felett meg magunk felett is. Kérünk most, különösen ragyogjon előttünk a te kereszted.

Köszönjük, hogy áll az elmúlás és rom felett, és hitünkkel szemlélhetjük azt a helyet, ahol áldássá lett az átok, ahol békességünket találhatjuk. Látod, Urunk, hogy milyen nagy szükségünk van erre. Milyen nagy szükségünk van az áldásra, a békességre, a megváltásra, a csendre, a bűnbocsánatra, az örök élet igazságára. Köszönjük, hogy mindezt benned találhatjuk, Úr Jézus, mert te szerezted meg nekünk és te akarsz vele megajándékozni minket.

Könyörülj rajtunk, hogy reád figyeljünk.

1. KIRÁLYOD-E?

Köszönjük a mögöttünk levő hetet. Különösen is azt köszönjük benne, hogy sokan vihették tegnap az evangéliumot a környező otthonokba. Te tudod és látod, hogy mennyi néped van ebben a városban, ezen a környéken. Tudjuk, hogy több, mint amit mi látunk, és amit mi érzékelünk. Te azt is tudod, hogy ki az, aki majd a hívásodra ellenállhatatlan vágyat érezve jön és átadja szívét és életét.

Kérünk, légy jelen közöttünk és jelenléteddel áldj meg bennünket, hogy ne csak összegyülekezzünk, hanem gyülekezésünk istentisztelet, előtted való meghajlás, hódolás, imádat lehessen.

Ámen.

Igehirdetés

Azt olvastam valahol, hogy Luther, a nagy reformátor minden virágvasárnap felolvasta ezt az ígét, olyan fontosnak tartotta: Örvendj, örülj, Sion leánya, Jeruzsálem leánya, mert jön néked a te Királyod.

Ötszáz évvel virágvasárnap előtt írta ezt Zakariás próféta, ennek a próféciának a beteljesedésére még ennyit kellett várni.

Milyen körülmények között írta ezt Zakariás? Nehéz, sötét időszak volt. Isten népe, alighogy hazajött a hetven éves fogságból, hozzákezdett a templom építéséhez, Jeruzsálem kőfalának felépítéséhez. Lerakták az alapkövet, és sok nehézség, kínlódás, sok gáncs, intrika, feljelentés, belső viszály jellemezte ezt az építést. És akkor felhangzik Zakariás próféciája — Örülj nagyon, Sion leánya — egy olyan környezetben, ahol nem mindennek lehetett örülni.

Felszólítja, ahogy Pál apostol a filippibeli gyülekezetet: örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom: örüljete.

Felszólította Zakariás is ezt a népet sok könny, verejték, bosszúság, nehézség alatt: örülj, örvendezz. Azért örvendezz és örülj, mert van okod rá. Mi ez az ok? Nem a külső ellenség, nem a belső árulók sokasága, hanem: jön neked a te Királyod.

Szeretném, ha ezen a virágvasárnapon megértenétek ennek az ígének a kapcsán, hogy tulajdonképpen itt azon van a hangsúly: örülj, Isten népe! Amikor az ige azt mondja: Sion leánya, Jeruzsálem leánya, akkor azt úgy mondhatjuk: örülj Isten népe.

Értjük, hogy milyen vigasztaló, bátorító üzenetté lehet számunkra is ezen a virágvasárnapon Isten ígéje? Azt jelenti: örülj, Isten népe. Nem mindenki örül. Nem is kell az ige szerint mindenkinek örülni. Nem kell örülni az idegen népeknek, akik támadják akkor Izráelben Isten népét. Nem kell örülniük virágvasárnap sem a főpapoknak, írástudóknak. Nem kell örülni a római hatalomnak, a római katonáknak. De Isten népének kell örülnie.

Karácsonykor is ez hangzik. „Íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész népnek nagy öröme lesz, mert született néktek ma a megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Nem kell mindenkinek örülni. Nem kell a föld kerekiségének és a föld minden lakójának örülnie, mert „nektek hirdetek nagy örömet”. És majd húsvétkor fogjuk hallani — egy hét múlva, ha Isten éltet bennünket —, hogy az angyal azt

mondja: ti ne féljeteK, nekteK nincs okotok a félelemre. Ti örüljeteK, menjeteK és hirdesséteK. Nincs kijelentés és nincs üzenet Heródesnek, a katonáknak, a római uralomnak, csak az Isten népének van. Isten igéje azt mondja: az Ő népének mindig van kijelentés, üzenet, bátorítás, figyelmeztetés, feddés, intés, vigasztalás.

Ebben az igében az van: örülj, Isten népe, örülj Sion leánya! Isten megváltott, választott népének örülnie kell. Miért? Mert van oka az örömrre. Külső körülményeinktől függetlenül, a belső lelkiállapotunk miatt Isten népének mindig van oka az örömrre. Én hiszem és vallom: az Isten népe örül. Nem annak, hogy rügyeznek a fák, dalolnak a madarak, hogy nyílnak a virágok, hanem azért örül, mert jön Királyuk, aki szelíd, alázatos, számárháton ülő.

Miért mondja Isten igéje így: Sion leánya? Eredetileg arról akartam szolgálni, hogy Jézus Krisztus király, és amikor elolvastam az ígét, megragadott az a kifejezés: Sion leánya, Jeruzsálem leánya. Most erről szeretnék szólni, utána majd a királyságról, és ha élünk, nagypénteken folytatni, hogy Jézus Krisztus király, és feltenni a kérdést: vajon a te Királyod-e, mert Luther mindig feltette ezt a kérdést, amikor ezt az ígét felolvasta: Ez a Király feletted is uralkodik-e? Én is megálltam mindig ennél a kifejezésnél: Sion leánya, Jeruzsálem leánya.

Sokféleképpen szólítjuk Isten népét. Általában úgy: kedves testvérek. Péter apostol úgy szólította: választott nemzetség, királyi papság, megtartásra való nép. Pál meg sokszor azt használta, hogy az itt és ott levő, Krisztusban hívőknek, szenteknek, elhívottaknak. Zakariás pedig így: Sion leányainak, Jeruzsálem leányainak szól.

Eszembe jutott egy ószövetségi történet, Sámuel 2. könyve 5. fejezetéből. Itt olvasunk Sionról, Sion váráról. Azt olvassuk itt, hogy ez a vár még a jebuzeusoknak a kezén van. Az óslakosok lakták. És Dávid ebbe nincs belenyugodva, mert Dávid az Urától azt a küldetést, feladatot kapta, hogy hódítsátok meg ezt a földet, vegyétek birtokotokba. Megáldalak titeket. De a jebuzeusok Sion várában vannak. Gúnyolódva üzennek Dávidnak: Ide be nem jössz. Azt is mondják: mit akarsz itt? A vakok, a sánták elúznak téged. Nincs erőd, nincs embered ahhoz, hogy ezt a várat bevedd. És akkor Dávid elkezd harcolni, beveszi a várat, fővárossá teszi Jeruzsálemet, és a következő fejezetben ujjongva viszi be Isten szövetségládáját, a frigyládát erre a helyre.

Itt utalás van arra a történetre: Sion leánya. Siont, Jeruzsálemet azért is nevezik Sion leányának, mert azonosították Isten lakóhelyével, ahol Isten lakik. Mi tudjuk, hogy nem lakik Isten kézzel készített templomokban, Isten mindenható, mindenütt jelenvaló. Szentlelke betölti ezt az egész földet, de most nyugodtan hirdethetjük, hogy Isten lakóhelye.

Örülj, Sion leánya! Mit jelent ez számunk? Azt akarja nekünk elmondani ez az ige, hogy szent gyülekezet, Isten népe, Sion leánya, vedd tudomásul, hogy drága és szent örökséged van. Benne van ebben az igében a te hovatarozásod, Sion leánya. Nem vagy hontalan. Benne van a sokkal később megíródott Efézusi levélnek a 2. fejezetben olvasható hitvallása: nem vagytok többet jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek, cselédei az Istennek.

1. KIRÁLYOD-E?

Értjük? Van Istennek népe. Van Istennek elválasztott, elhívott, megszólított, megváltott, megigazított, megszentelt népe. Itt ebben a templomban és az egész világon, mert hirdetik a virágvasárnapi evangéliumot: Örülj, Sion leánya. Ez szól arról, hogy drága örökséged van. Szól arról, hogy Isten népe olyan nép, amely el tudja mondani: az én részem kies helyre esett, nyilván gazdag örökség jutott nékem.

Ebben az igében benne van, hogy ki népe vagy. Ahogy a 394. dicséretünk, amit az ellenreformáció idején énekeltek hitvalló őseink, nézve a sok nyomorúságra, üldözésre, támadásra, de az ajkukon ott volt: ne feledd, ki népe vagy! Azt nem szabad elfelejteni, hogy a Sion népe vagyok, hogy Sion leánya, Jeruzsálem leánya vagyok. A megváltás szent jogán Jézus Krisztusért és az Ő egyetlen tökéletes áldozatáért bűnbocsánatom, örök életem és üdvösségem van, amit senki el nem vehet tőlem. Szent örökség, gazdag kincs. Felszólít: örülj! Mert nagy baj van, ha valaki efelett nem tud örülni, örvendezni, ha valakinek a képe olyan, mint a savanyú uborka, mert nem tud örülni. A Sion népe, Jeruzsálem leánya tud örülni.

Tud örülni virágvasárnap és nagypénteken, húsvétkor, böjttben, ünnepeken, hétköznapokban. Tud örülni a gyászban, betegségben, a halál árnyékának a völgyében, mert tudja, hogy ő a Sion népe. Ne felejtsd el, hogy ki népe vagy, hova tartozol és ki a te Urad. Isten szövetséges, elválasztott népe vagy.

Az egyházat is így hívjuk: anyaszentegyház. Azt énekeltük: Ó, szentegyház, hívek boldog országa. A múlt század talán legnagyobb református dogmatikusa úgy írta le, hogy az „anyaszentegyház” mögött az a csodálatos megfogalmazás és kijelentés van, hogy az anyaszentegyházba azok tartoznak, akiknek Isten az atyjuk, az egyház az anyjuk. Az életben megtartó, növekedést adó, tápláló anyaszentegyház.

Sion népe, Jeruzsálem leánya örülj nagyon, mert jön néked a te Királyod. Van okod az öröme. Igaz, hogy ötszáz évet kell várni, de mi az! Ábrahámnak mennyit kellett várnia? Újból és újból előjön, az, amit Tahiban kiszámoltunk: Ábrahám kapja az ígéretet és 85 év alatt csak egy fia és két unokája születik. Isten azt mondta neki: utódod annyi lesz, mint a tenger partján a homokszem, mint égen a csillag. Nézz fel! És Ábrahám látott, nemcsak nézett. Az Isten gyermeke mintha látná a láthatatlant, annyira bizonyos abban, hogy amit Isten ígért, az készen áll, és elhozza, beteljesedik.

Ebben a virágvasárnapi történetben is láthatjátok. Ahogy megírta Zakariás próféta, szó szerint beteljesedik. Elküld a számárért, ráterítik a felsőruhát, ráül Jézus, és az emberek hozsannát kiáltanak: Áldott, aki jön az Úrnak nevében. Vagy a 24. zsoltár igazsága beteljesedik, amit a köszöntésben mondtam el: Ti kapuk, emeljétek fel fejetekeket, és tárjátok ki ti örökkévaló ajtókat magatokat. Hadd térjen be a dicső Király!

Igen, mi ennek az üzenete, hogy ötszáz év eltelik, mire ez beteljesedik? Az az üzenete, hogy Isten elmondja népének: te legyél Krisztust-váró nép, mégpedig a király Krisztust váró nép legyünk. Az az üzenet, hogy az a Jézus, aki jön felénk, Király. Milyen boldog volt az, aki ezt megértette. Az a Jézus, aki jön fe-

lénk a betlehemi jászolbölcső szegénységében, az egyiptomi menekülés kényszerén keresztül, a szenvedések útján keresztül, a Golgota keresztjén át, az Király. Ne felejtsd el!

Azt mondja Ézsaiás: gyermek születik nekünk, de rögtön folytatja: az uralom az Ő vállán lesz. Ezen van a hangsúly, nem azon, hogy gyermek. És jönnek a napkeleti bölcsek, kitarják kincseiket előtte. Mit értenek ők meg? Itt nem egy gyermek előtt hódolunk, hanem egy Király előtt, akinek a születését hatalmas, fényes csillag jelezte, és akiről szóltak a próféciák. Jézus Krisztus király, nem gyermek. Nem tehetetlen valaki, nem kiszolgáltatott valaki, aki a Heródesek kénye-kedvének van kiszolgáltatva, hanem Király. Istenségét soha le nem tette Jézus Krisztus, és királyságát sem, csak erre felvette emberi testünket, hogy a megváltás tökéletes legyen, végbemenjen, legyen bűnbocsánat, üdvösség és örök élet. Ahogy az énekben énekeljük: Istenségét elrejtette, midőn testünket felvette.

„Jön néked a te Királyod.” Ne felejtsd el! Ha ránézel majd Betlehemben a bölcsőre, ne felejtsetek el a jászol mellett sem, a Golgota keresztje alatt, hogy Ő Király. Majd nagypénteken is elmondom, amit fel is írnak: A názáreti Jézus, a zsidók királya. Ennek van még más jelentése is, majd később beszélünk.

Igen, ezt hitték az Ószövetség hívői: jön néked a te Királyod.

A régi énekeskönyvben volt egy ének, az idősebbek emlékeznek rá: „Örök Isten, merre-merre vagy, vajon hol van a te országod?”

1985-ben helyettesítettem az egyik faluban, és istentisztelet előtt kérdeztem az ottani férfiakat: mit énekeljünk, mit ismernek? Nem nagyon mondtak semmit, ilyenkor én szoktam javasolni. Javaslom az énekeket, de egyiket sem, másikat sem ismerik... Kiderült, hogy a régi énekeskönyvet kézzel másolták, és úgy adták egymásnak, és abból énekeltek. Az egyik bácsi felháborodva mondta, azért nem használjuk az újat, mert kihagyták belőle az „Örök Isten, merre-merre vagy” éneket. Mondtam, azt jobban sajnálja, hogy azt kihagyták: „Kövesd a Jézust, kövesd még ma, halld, miként hangzik hívó szava.” Örülök, hogy elmondhatom, hogy kihagyták az Örök Isten-t, de betettek olyat, ami ennek az éneknek megadja az ellentettjét: „Itt van Isten köztünk, jertek Őt imádni, hódolattal elé állni.”

Értjük ennek az igének a fényében: jön néked a te Királyod? És elmondtam: nem az kell nekünk, hogy „Örök Isten, vajon merre-merre vagy, vajon hol van a te országod” amikor Jézus Krisztus idehozta nekünk Isten országát. Amikor azt mondta: Isten országa köztetek van. Keresztelő János azt mondja a Jordán partján: „Elközelített a mennyeknek országa, térjete meg, higgyetek az evangéliumban.” Nekünk nem kell vágyakozni, sóvárogni, mert boldogan énekelhetem: „Itt van Isten köztünk”, meg „Hódolattal elé állni”, „Aki hirdeti, meg hallja itt az ígét” egy gyülekezetet alkotnak. De Ő van a középben láthatatlanul, de érthetően. Őelőtte hulljon térdre.

Nem tudom, az illető bácsi értette-e ezt, de ez az ige erről beszél: Jön néked a te Királyod. Elhinni, elfogadni, hálát adni, örülni, mert jön ez a Király. „Az álmod őrzi el, készen állj, Krisztus nép jön, jön a Király.”

1. KIRÁLYOD-E?

Van ebben az igében: „jön néked a te királyod”, még egy nagyon nagy üzenet is. Virágvasárnap nagy tömeg vette körül Jézust. Hozsanna, pálmaágak, felsőruhák leterítve, de Lukács leír valamit, és fontos, hogy nézzük meg, ugyanazt a történetet hogyan írták le az evangélisták. Lukács leírt fél mondata nagyon beszédes: „és kimentek elé.” Értjük a két ige üzenetét?

Virágvasárnap jön néked a te Királyod, de látjátok: ki lehet menni elé. Virágvasárnap arról beszél, hogy Jézus elé az Isten népének, Sion leányának ki lehet menni – vagy pedig be lehet Őt hívni az életünkbe. Lukács leírja, hogy a nép kiment elé. Lehet vinni a felsőruhákat és piros szőnyegként leteríteni, hogy ezen lépj, Úr Jézus. Lehet pálmaágakat szabdalni az út menti fákról, és azokkal tisztelegni előtte. De Jézus Krisztust lehet behívni is.

Hova megy Jézus virágvasárnap? A templomba. Sokan ezt úgy értelmezik, hogy bement a templomba, hogy megtisztítsa. Én ma azt kaptam: arról beszéljek, hogy Jézus Krisztus miért megy a templomba? Nem azért, hogy megtisztítsa, hanem *mivel* bemegy a templomba, ezért megtisztítja. Mert ahova bemegy Jézus, ott nem bírja elviselni a tisztátalanságot, a rendetlenséget, a lelki felfordulást.

Miért megy Jézus virágvasárnap a templomba? Azért, mert az az Ő háza, mert sokan nem jelentkeznek: Úr Jézus hozzám gyere. Sokan nem mondják: „Ó, kedves vendég nálam szállj, bűnömtől ne iszonyodjál. Térj be hozzám, te szolgádhoz, szegény megtérő juhodhoz.” Jézus virágvasárnap nem tudott menni, mert az emberek nem behívták, hanem kimentek elé. Jézus oda megy, ami az övé. Az Atyám háza, és mivel az Atyám háza, ezért az enyém is. Bemegy a templomba, ott rögtön hozzákezd a tisztításhoz, a rendrakáshoz, amely látszólag felfordulás, hiszen azt olvassuk, hogy a galambárosok székeit felfordította. De nem, ez csak látszólag. A galambárosok volt a rendetlenség. Bejött abba az udvarba az üzlet, a kereskedelem, a testi, az anyagi, a földi oda, ahol a lelkeket kellett volna menteni és Isten igéjét mondani, az áldozatokat előkészíteni. Jézus rendet rakott.

Érdekes, hogy virágvasárnap nem házakban, nem családokban, nem életben tud rendet rakni, mert Ő oda tud menni, ami az övé. Zákeus házába be tudott menni. „Zákeus, hamar szállj le, mert ma nekem a te házadnál kell maradnom.” Jézus nem a zsinagógába ment, nem a kis zsidó közösségbe ment, hanem Zákeus házába ment, mert ő is Ábrahám fia. Bemegy, és elkezdődik a rendrakás.

Amikor Jézus Betániába megy, akkor bemegy Mária, Márta Lázár házába. Bemegy a poklos Simon házába. Jézus szívesen menne bárkihez. Jézus akár Betániában, akár Samáriában, akár Júdeában, akár Galileában, akár Jeruzsálemben szívesen menne bárkihez, de ezek az emberek *inkább kimentek* elé.

Mit jelent ez ma a számunkra? Azt, amit például tavaly hallottam. Érdekes, amikor beszélgettem többekkel, azt mondták, hogy nagypénteken templomba megyünk, mert bennünket anyánk így tanított, hogy ha máskor nem is, de nagypénteken menjünk el. Más valaki meg azt mondja: én meg azt tanultam, hogy minden vasárnap el kell menni.

Vigyázzunk: Jézus elé ki lehet jönni, ki lehet előtte ruhát teríteni, ezen lépkedj, ezen menjen a szamár, de lehet odatenni a szívedet: ezen taposs, Úr Jézus. „Itt van szívem, neked adom Uram, neked, ki alkotád.” Lehet pálmaágakat szabdalni Jézus elé, és lehet megvárni, míg Ő adja kezébe a pálmaágat. Nem mindegy, hogy te szabdalod, vagy Ő adja a kezébe, mert a Jelenések könyvében mit olvasunk? Az üdvözültek kezében pálmaágak voltak. Azokat kapták.

Lehet levenni a felsőruhát — és lehet ott állni majd az üdvözültek seregében, beöltözve abba a ruhába, amit nem nekem kell levenni, hanem amit Jézus Krisztus ad rám: az igazság, a bűnbocsánat és örök élet fehér ruháját. És lehet hallani a bizonyágtételt, hogy ezek, akik jöttek a nagy nyomorúságból, fogságból, gyászból, betegségből, kínlódva építésből, Jeruzsálem kőfalának emeléséből, de megmosták ruháikat a Bárány vérében. És azt kapták, mert valaki felöltöztette őket. Rongyaik helyett, amelyet levetettek, azt mondta valaki nekik: húzzátok a gyűrűt az ujjára, a sarut a lábára, és adjátok rá a legszebb ruhát. De mi a legszebb ruha? Jézus igazsága, amit megszerzett nekünk a mi Királyunk, Megváltónk, Megtartónk, Üdvözítőnk egyetlen tökéletes áldozatával. Adjátok rá!

Értjük? Nem az az igaz istentisztelet, amit mi gondolunk annak. Kimenni Jézus elé, adni valamit neki, hanem az igaz istentisztelet: beengedni az életünkbe és valamit kapni tőle, megajándékozottnak lenni, megáldottnak lenni az életünkben.

Igen, ezt akarja a mai ige mondani: „Hívd be Őt, ó hívd”. Mondd el ma neki: „Jöjj szívembe, áldott Jézus, így száll imám most feléd. A lelkem oly csüggedt és fáradt, jöjj szívembe, jöjj ma még”. Már arra sincs erőm, hogy kimenjek eléd. Már a ruhámat sem tudom levenni, de hozsanna, segíts meg!

Mit mondtak a jebuzeusok? Ide be nem jössz! Majd mi kimegyünk eléd. Ez olyan, mint ha valaki megelőzi a vendéget, inkább mi menjünk vendégségbe, mint ő jöjjön hozzánk. De jön néked a te Királyod. Nem azt mondja Zakariás próféta, menj elé, hanem azt: jön neked, akár tetszik, akár nem.

Jön neked a te Királyod? Üzenhetsz neki, hogy ide be nem jössz. Az óslakosok lakják Sion várát. Mik a szívünk óslakosai? A hitetlenség, bálványimádás, a bűn, a próbák, kísértések, a Sátán támadásai, testiség... Ha Jézus bemegy, ott elkezd tisztítani, rendet rakni, mindent a helyére tesz, ezért sokan nem akarják. Majd mi kijövünk elé, majd mi hódolunk előtte, majd mi istentiszteletet csinálunk. De az az istentisztelet, amikor Ő megy be, szétnéz, kinyitja az ablakot, kiszellőztet, helyre rak, megtisztít, megszentel. „Betér hozzád, megáld. Habár szegény-e szállás, de mindörökre hálás, úgy áldja Krisztusát.”

Virágvasárnap ne mondd azt: ide be nem jössz, Jézus, nem jössz a házasságunkba, majd intézzük a dolgainkat. Veszekszünk, civakodunk, egymás haját tépjük. Nem jössz be a gyermeknevelésünkbe, a terveinkbe, a gondolatainkba, a munkánkba, pihenésünkbe... Ide be nem jössz!

De „jön néked a te Királyod”. Az a döntő: Királyod-e? Mert ha az, akkor bemegy. A Laodiceabeli gyülekezetnek azt mondja az ige: „Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek.” Olyan király jön, aki szelíd és alázatos. Mint jelent ez? Nem töri be

1. KIRÁLYOD-E?

az ajtót, hanem azt mondja: „Az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szómat — mert ott kezd nyílni az ajtó, amikor meghallom a szót, az ígét —, és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem.”

Szelíd és alázatos ez a Király. Az a kérdés: neked Királyod-e? Ott van-e a trónon, Ő uralkodik-e, Ő rendez-e mindent, vagy pedig te kiskirályként uralkodsz magadon, másokon, idődön, pénzeden? „Jer hű szívembe hát” — mondja az adventi ének. Mert ez az ige adventben is igaz.

Befejezem ezzel a felszólítással: „Örülj nagyon, Sion leánya! Örvendezz Jeruzsálem leánya! Jön néked a te Királyod!”

Énekeljük a 398,4 dicséretet:

Ő királysága bő áldás.
Ott van a felszabadulás,
Fáradtak ott megnyugszanak,
Ínségesek megáldatnak.

Imádkozzunk!

Urunk, megvallottuk az énekekben, hogy a te Királyságod bő áldás, ott van a felszabadulás, fáradtak megnyugszanak, ínségesek megáldatnak. Mégis megvalljuk, hogy legnagyobb bűnünk az, hogy nem kell nekünk ez a királyság, és nem kell nekünk ez a Király.

Nem kell olyan király, aki azt mondja: ha arcul ütnek, tartsd oda a másik orcádat is. Nem kell nekünk olyan király, aki szelíd s alázatos. Mi ahhoz vagyunk szokva, hogy olyan király legyen, aki harcos, aki betöri az ajtókat, aki nem a mi bilincseinket töri össze, hanem rabtartóinkét. Aki nem bennünket szabadít fel a bűn fogsága és rabsága alól, hanem idegen elnyomó hatalmak alól szabadít fel.

Köszönjük, hogy virágvasárnap is mennyivel mások a te útjaid és gondolataid a mi gondolatainknál és utunknál. Megvalljuk: neked van igazad, ezért áldunk, hogy te királyként jössz. Engedd, hogy nyíljék az ajtó, táruljon a szív, mert holnap talán késő. Legyél az életünkben uralkodóként, királyként.

Kérünk, áldd meg ezzel a tudattal betegeinket. Soha ne kételkedjenek, hogy te vagy a Király. Te vagy a Mindenható. Te vagy mindenki felett.

Áldd meg ezzel a tudattal a gyászolókat. Azokat is, akik a héten temették szerettüket.

Segíts, hogy emeljük tekintetünket a húsvéti nyitott sírra már most is, és valljuk, hogy Király és Úr vagy, mert még a halál sem tudott fogva tartani téged.

Kérünk, áldd meg ezt a hetet, benne az ígéket, istentiszteleteinket, alkalmainkat. Áldd meg szeretteinket, munkánkat, vagy éppen abban a munkanélküliségben, amiben vagyunk, könyörülj rajtunk.

Kérünk, hallgasd meg azokat a könyörgéseket is, amelyeket most csendben előtted, neked mondunk el.

Ámen.